

по-големи бъркстии и безредици. На едни отъ човѣцитѣ плащатъ за да говорятъ, а пъкъ на други плащатъ за да мълчатъ. Едни кога говорятъ правятъ слушателитѣ си да се смѣятъ, а други говорятъ и ги повдигнатъ на плачъ. По нѣкога тѣзи които говорятъ улавятъ ги та ги заператъ, или ги испаждаатъ отъ едно мѣсто на друго, и странно то е, че по нѣкой пътъ заператъ и испаждаатъ и тѣзи които не щятъ да говорятъ. Има още и таквизъ говорници които и сами незнаятъ какво говорятъ и таквизъ сж токо-кажи повечето.

Освѣнь говореньето на човѣцитѣ употрѣбаватъ и другъ единъ мурафетъ хались дяволски: кога не ще нѣкой да бржтви, зема та драци на единъ бѣлъ парцаль таквизъ едни завракуки и заврангачки, които сами си ги проумѣватъ и ги распрашатъ единъ на други и, като ги гледатъ, като че се споразумѣватъ нѣкакъ. Този мурафетъ азъ много искахъ да го научъ, но не би набилъ. Работата е че човѣкъ не само кога бѣбри за едно мисли за друго, ами и кога драци та бѣлѣжи ужъ гласоветѣ, бѣлѣжи единъ гласъ а изговаря други, и пакъ за единъ гласъ има три четири бѣлѣжки а за другъ нѣма никаква бѣлѣжка но го изговаря на приумица. Има още и таквизъ бѣлѣжки които нѣматъ никакъвъ гласъ и тѣхъ най-много употрѣбаватъ; прикачатъ ги като опашки на много думи тѣй що излѣзва че едни думи въ дрънканъето сж опашети и други кжсопахи. Отъ всичко това азъ друго неможѣхъ да разберъ освѣнь че човѣкъ и въ най-хитритѣ си мурафети